

DEO OPTIMO MAX. UNI ET TRINO,

VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICO - CHIRURGICA,
QUOD LIBETARIIS DISPUTATIONIBUS
*manè discutienda, in Scholis Medicorum, die Jovis vigesima
mensis Aprilis, Anno Domini M. DCC. LVIII.*

M. JOANNE-FRANCISCO PARIS,
Doctore Medico, Præsidente.

An intestinis integrè dissectis; ano artificiali, alia sit anteponenda methodus?

I.

ARIA inter abdominis viscera palmam præ cæteris sibi præripit ventriculus. At multa sanitati afferre commoda vel incommoda valet. Illius functione læsâ, læduntur & omnes, Inferiori regione si contineatur fistula intestinalis, non minoris energię illius actio. Hæc est membranacea à pyloro ad anum usque extensa, triginta septem palmarum circiter longa, fimbriæ rugosæ mezenterii complicata adnæscitur, mirèque in continuos inflectitur gyros. In sex partes vulgò divisa, unicam tamen propriè dicas, rectioremque ipsius divisionem in tenue & crassum habeas intestinum. Quinque conflat tunicis

A

rubus intestinalis. 1^a. *Membranacea* à peritoneo orta, cæteras ambit, illasque mezentério necit. 2^a. *Cellulosa*, mirabilis *Ruisehii* membrana, flatu facili negotio concipienda. 3^a. *Musculosa* gemino fibrarum ordine intertexta, annularibus fibris concavâ parte, convexâ verò longitudinalibus, priores decussantibus. 4^a. *Nervæa* nervis, vasculis, cellulisque quam plurimis instructa. 5^a. Denique *Villosa* poris & ostioliis undique pervia, *finis sanguiferorum & principia vasorum lacteorum suscipiens*, unde *examine accurato, cribri instar apparet*. Hæc posterior variis ab it plicis, rugasque seu valvulas efformat, numero, figurâ, ac situ varias. In *duodeno* multæ, frequentes & latæ in *jejuno*, in *ileo* nullæ. Hæc sunt denique organa chilopoiesi præcipuè dicata, è quibus ad ductum thoracicum osculis lacteis chilus, nutritioni necnon reparationi consecratus devehitur: quod tenuibus tantum modò competit, crassis verò, defæcatione factâ, sæcum collectio, harumque foras amandatio.

Quoties verò à quâcunque causâ continui solutionem patiuntur intestina; toties illorum pervertentur functiones: contenta delabuntur in abdominis cavum, ibique congregata cuncta corrumpunt, dumque gravissimis symptomatibus ansam præbent, omni alimonîa orbatum sensim contabescit corpus, gangrænâ & sphacelo brevi penitus absumentum. Intestinelorum multifaria deprehenduntur vulnerum genera. Alia etenim pungendo, alia cædendo, alia contundendo insiguntur; sive instrumentis pungentibus, cultris, gladiisve; sive etiam per globulos, sclopetorum opæ, evomitos; modò angustiora, ampliora modò, vulnerantium ratione fiunt; at non ita sæpè lædentibus instrumentis penitus præcisâ deprehenduntur intestina. Porò frequentius in variis herniarum speciebus, intestinum è loco dimotum comprimitur & vulneris ambitu strangulatur; mox inflammatione deustum corrumpitur, instante citò gangrænâ, uti in incarceratis herniis toties videre datur. Hæc, *antopsi*, facile conspicuntur, illa verò patent tum ex læsis functionibus, tum ex gravioribus symptomatibus necnon etiâ ex humoribus vulnere exeuntibus, unde ferè semper prognosis anceps.

I I.

MEMBRANACEAS corporis humani sensilesque partes semel solutas inter se nunquam vel rarè admodum coalescere, rum ob extremitatum tenuitatem, cum propter continuum quo agitantur motum, apud omnes medicos in confesso est ab omni ævo. Intestinelorum etenim vulnera minimè sanantur, nisi cum partes læsæ vicinis confociantur visceribus, eisque alligantur; quod quidem per inflammationem fieri nemo nescit. At multò longiores adhuc paritur moras intestini secti coalitio, quam cujuscunque membranæ, suis indefinenter osculis exudante & fluente humore vulneris labia diducente. Cum autem in herniarum strangulatarum curatione observaverint Medici, non semel accidisse, ut intestini gangrænâ affecti portio extrâ abdomen prorumpens, vi solius naturæ à sanis disjuncta partibus, decideret, atque in ambitu annuli musculorum abdominalium portio residua hærens, vicinoque coalita limbo remanere; & in eo statu diù viveret æger, eâ solùm necessitate, ut vulnere excrementa foras ejiceret, naturam ducem sequi tentarunt, operationemque nomine anus artificialis insignitam excogitarunt. Proptereâ intestini partem stomacho continuum sedulo inquirebant, materiâ chilosâ ex ipsâ effluente facillimè cognoscendam: his ita positis, oppositam ano constringebant extremitatem; alteram verò, mediante uno futuræ intersectæ puncto, cum vulneris inferiori angulo simabant: porò ligaturæ intestini portioni anum prospicienti injectæ, primâ fronte perspicitur inutilitas; cum ex hæc nihil fluere possit, &

aliundè nocivam procreare valeat inflammationem. Rarò ad felicem exitum vertit artificialis ani operatio; hinc ab ipsâ sapientiores defecerè Clinici. Quàm molesta aliundè talis sæcum alvinarum defectio! præterea observandum quod, si sedes sit vulneris *jejunum*, sensim sine sensu contabescat æger, brevique atrophîa & macie confectus decumbat.

I I I.

QUI ad pristinum statum omnia reducere valeret, omisâ artificialis ani methodo, chilo, sæcibus naturalem sterneret viam, is profectò generi humano magnoperè confuleret. Nova nostris temporibus calcata via, novaque excogitata methodus, secretâ intestini parte quæ ventriculi proxima, ab eâ quæ vergit ad anum, chartulam in priori insinuant circumvolutam, hujus ope fulcri oppositam extremitatem super priorem ita reducunt, ut intestini extremitates, ad longitudinem trium quatuorve digitorum, invicem se mutuò subeant. Ne verò ab hoc dimoveantur situ, parti mezenterio contiguæ esflurmandam esse plicam censebat D. *de la Peyronie* suturæ puncto firmandam. Quid exindè accidat in promptu perspicere est, sibi mutuò coalitione adunantur intestini parietes, cum invicem sat amplis superficiebus sese tangant; huic verò coalitioni multum faver sectarum extremitatum inflammatio, hancque adhesionem plurimum auget. Nil præsertim hic obstant qui in intestinis fluunt humores, eum è contrâ truduntur ad anum, varioque nisu magis ac magis in secundâ intestini parte, primam fortius impellunt, quod optimi ominis est, sed pauca effluunt, severiori etenim diætæ committitur æger.

I V.

QUAMVIS hæc sit primo intuitu laudanda methodus, sub duplici tamen respectu rejicienda videtur D. *Petit* celeberrimo & antiquo hujusce Facultatis Professore, tum in rebus medicis tum chirurgicis versatissimo... 1°. Sutura punctum mezenterii plicæ non sine noxâ injectum cum illo censemus. Nam si leviter constrictum, prorsus inutile. Si ut par est, in mezenterio sanguinis circuitum coëret & sufflaminat, ac proinde in vicinis intestini læsionibus. Quis hoc maximi ponderis esse negabit? Nulla aliundè vel minima, partes in situ positas retinendi, spes affulget: nîsus vel levis quæ idem, vari motus, fluctuatio, vel humorum collectio, irritâ omni curâ, intestinum à loco dimovere valent. Verum ex hac dimotione quot ac quantæ sobolescent malorum iliades! maximi igitur est momenti illas firmiter continere nûm futura nodosâ? Sed si perficiatur illa, quomodò extrahenda fila? His enim dilacerationes, contractiones, contugationesque, unde acerrimi dolores, inflammation, gangræna, &c. sequerentur. 2°. Aliud vero adest hujusce methodi vitium, nempe inter abdominis cavum liberè vagantur intestina, quod ipsorum semotioni faver; sedulò igitur vulneratum continendum est intestinum.

Hæc mente suprâ citatus D. *Petit* postquam superiorem læsi intestini partem ope chartulæ, modo mox memoraro, in inferiorem ritè insinuavit, filum per utriusque intestini membranas parti mezenterio oppositæ eâ trajicit ratione, ut partes contineantur quam exactissimè; dein fili extrema per vulnus exterioris trahit, atque istius ope intestinum leniter ad exterioris vulneris limbum interiorum ductum, suspensum, alligatumque sustinet: nullo etenim nodo filum constringit, sed efformatâ ansâ super fibulam sericeam ceratamque transversim ad exteriora vulneris positam firmat; quò fit, ut non solum præcaveatur intestinorum fluctuatio & partium sese mutuò subeuntium dissociatio, sed & etiam nodi defectu à corrugatione & inflammatione liberæ serventur partes; ansâ verò applicatum ad faciem internam vulneris abdominis quâ parte

la sum est servetur intestinum; unde facilis istius cum partibus quas tangit co-
hælio, & gemellarum lamellarum inter se adunatio, tandem perfectâ coalitio-
ne nullo negotio filum ex unâ parte sectum extrahitur: his favente diætâ, quam-
vis tamen in iis casibus strictè minùs quam incæteris præscribenda. Binos vidit
celeberrimus D. *Petit* hujusce methodi faustos ac prosperos exitus, in despe-
ratis casibus, quibus vana & irrita fuisset ani artificialis operatio, quos mecum
benignè communicavit. His experimentis favet quam plurimùm observatio
notabilis quæ legitur in Chirurgicarum Institutionum *Heisteri* parte 2^a. ubi de
incarceratâ bubonocœle agitur.

V.

AT insurgunt adversarii, forsitanque obijcient, intestino ita suspenso hûc
& illûc partes trahi. Quorsùm hæc? Nonne præcavebuntur distractio-
nes, si suprà vulneratum latus decumbat ager, quod in omni abdominis vul-
nere ritè observatur, ut sponte suâ pus, & alia fortè extravasata hûc tendant.
Tota illûc fertur intestinalis massa, inde nil pertimescendum. Verùm instabunt,
quænam futura sit chartæ sors? Corpus est alienum. Inpromptu responsum, si-
quoribus imbura, madefacta per anum expellitur & truditur. Iterùm urgent,
& autumant intestina cuius infimi ventris parti adhærentia suis in motibus in-
terturbari posse. Sed vana & inutilis objectio. Attento perpendant quod in her-
niis variisque aliis sit calibus. Nùm his adhærescentiis vel minimùm levissimum-
ve producit incommodum? Tandem inquiunt ex mutua, intestinorum sub-
actione angustatur fistula intestinalis. Hoc reverâ cujusdam momenti foret, si
tota in colo ageretur tragœdia, sed ferè nulliùs in aliis propter contentorum
fluiditatem facillè angusto ductu excernendorum; cedunt aliundè partes, &
extenditur canalis. Quantæ sit tumefactionis capax in colicis flatuosis sibi ani-
mo fingant! at potissimùm ex propositâ methodo, scilicet mutuâ intestini in-
trusione penderevolvulum contendunt. Quod aded falsum est, ut multoties
D. *Petit* contingerit, apertis cadaveribus, plurimis in locis invicem subeuntia
reperisse intestina, unius aut alterius palmæ longitudine, absque omni altera-
tione, sicque de cæteris, unde concludimus hanc methodum cæteris potiorẽ
nobis videri.

Ergò intestinis integrè dissectis, ano artificiali, alia est aneponenda methodus.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes-Franciscus Paris, Ailius Præses.

M. Ludovicus-Gabriel Dupré.

*M. Josephus de Jussieu, Regia-
Scientiarum Academia Soc-*

*M. Dyonisius-Claudius Dou-
cet, Bibliotheca Facultatis
Præfectus.*

*M. Antonius Petit, Chirurgiæ
Gallico Idiome Professore.*

*M. Achilles-Franciscus Pon-
taine.*

*M. Baribolomæus-Tissotus le
Clerc.*

*M. Stephanus Ponsfour du
Petit.*

*M. Joannes-Baptista-Ludovi-
cus Chomel, Academia Cen-
sor, Facultatis Exdecanus,
Medicus Regis Ordinarius.*

Proponerebat Parisiis GUILLELMUS FUMÉE, Bajocæus, Doctor
Medicus Cadomenis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Bac-
calaureus, Theos Auctor, A. R. S. H. 1758, A. SEXTA AD MERIDIEM.

Typis Viduæ QUILLAU, Universitatis & Facultatis Med. Typographi, 1758